ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Δεκεμβρίου 2007 *

Στην υπόθεση C-134/07,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, υποβληθείσα από το Sąd Rejonowy w Jaworznie (Πολωνία) με απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Μαρτίου 2007, στο πλαίσιο της δίκης

Piotr Kawala

κατά

Gmina Miasta Jaworzna,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič (εισηγητή) και E. Levits, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston
γραμματέας: R. Grass

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Ośniecka-Tamecka,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Δ. Τριανταφύλλου και K. Herrmann,

κρίνοντας ότι πρέπει να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του,

αφού άκουσε την γενική εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 25 ΕΚ και 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

2 Η αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Piotr Kawala και του Gmina Miasta Jaworzno (Δήμου Jaworzno) με αντικείμενο τέλος ύψους 500 PLN για τη λήψη πιστοποιητικού πρώτης ταξινομήσεως μεταχειρισμένου αυτοκινήτου εισαγόμενου στην Πολωνία από άλλο κράτος μέλος (στο εξής: επίδικο τέλος).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

3 Κατά το άρθρο 23 ΕΚ:

«1. Η Κοινότητα βασίζεται επί τελωνειακής ενώσεως που εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την υιοθέτηση κοινού δασμολογίου στις σχέσεις τους με τις τρίτες χώρες.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 25 και του κεφαλαίου 2 του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών μελών, καθώς και στα προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των κρατών μελών.»

4 Το άρθρο 25 ΕΚ ορίζει:

«Οι εισαγωγικοί και εξαγωγικοί δασμοί ή οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τους δασμούς ταμιευτικού χαρακτήρα.»

5 Το άρθρο 28 ΕΚ προβλέπει:

«Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών.»

6 Κατά το άρθρο 30 ΕΚ:

«Οι διατάξεις των άρθρων 28 και 29 δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφαλείας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. Οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί αυτοί δεν δύνανται πάντως να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκαλυμμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.»

7 Το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ είναι διατυπωμένο ως εξής:

«Κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει άμεσα ή έμμεσα στα προϊόντα άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους οποιασδήποτε φύσεως, ανώτερους από εκείνους που επιβαρύνουν άμεσα ή έμμεσα τα ομοειδή εθνικά προϊόντα.»

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση

8 Το άρθρο 77 του πολωνικού νόμου περί οδικής κυκλοφορίας (Prawo o ruchu drogowym), της 20ής Ιουνίου 1997 (Dz. U του 2003, αριθ. 58, θέση 515, αριθ. 124, θέση 1152, αριθ. 130, θέση 1190, και αριθ. 137, θέση 1302), προβλέπει:

«1. Ο κατασκευαστής ή ο εισαγωγέας καινουργών οχημάτων εκδίδει υποχρεωτικώς πιστοποιητικό ταξινομήσεως για κάθε καινουργές αυτοκίνητο όχημα το οποίο διατίθεται στο εμπόριο επί του εδάφους της Δημοκρατίας της Πολωνίας.

2. Το πιστοποιητικό ταξινομήσεως παραδίδεται στον ιδιοκτήτη του οχήματος.

3. Το πιστοποιητικό ταξινομήσεως ενός αυτοκινήτου οχήματος, πέραν των προβλεπομένων στην παράγραφο 1, παραδίδεται, κατόπιν καταβολής τέλους καταχωρίσεως, από την αρμόδια για την ταξινόμηση υπηρεσία κατά την πρώτη ταξινόμηση του οχήματος στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, εξαιρουμένων των συλλεκτικού χαρακτήρα οχημάτων και των οχημάτων που αποτελούν αντικείμενο του άρθρου 73, παράγραφος 4.

4. Ο Υπουργός Μεταφορών:

[...]

2) καθορίζει με απόφαση το ύψος του καταβλητέου για τη λήψη του πιστοποιητικού ταξινομήσεως τέλους.»

9 Η πράξη του Πολωνού Υπουργού Υποδομών, της 28ης Ιουλίου 2003, περί του ύψους του καταβλητέου για τη λήψη του πιστοποιητικού ταξινομήσεως οχήματος τέλους (Dz. U του 2003, αριθ. 137, θέση 1310, στο εξής: πράξη της 28ης Ιουλίου 2003) όριζε στην παράγραφο 1, σημεία 1 και 2, αυτής:

«1. Για τη χορήγηση πιστοποιητικού ταξινομήσεως κατά την πρώτη ταξινόμηση του οχήματος στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας εισπράττεται, από την υπηρεσία ταξινομήσεως, τέλος ύψους 500 PLN.

2. Για την έκδοση αντιγράφου του πιστοποιητικού ταξινομήσεως εισπράττεται, από την υπηρεσία ταξινομήσεως, τέλος ύψους 75 PLN.»

10 Με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2006, και μετά την επέλευση των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, το Trybunał Konstytucyjny (συνταγματικό δικαστήριο) έκρινε ότι η παράγραφος 1, σημείο 1, της πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003 αντέκειτο, κατ' ουσίαν, στις διατάξεις του νόμου περί οδικής κυκλοφορίας και στο Πολωνικό Σύνταγμα. Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση, η σχετική παράγραφος έπαυσε να ισχύει από 1ης Μαΐου 2006.

11 Ακολούθως, ο Πολωνός Υπουργός Μεταφορών και Υποδομών εξέδωσε την πράξη της 28ης Μαρτίου 2006, περί του ύψους του καταβλητέου για τη λήψη του πιστοποιητικού ταξινομήσεως οχήματος τέλους, πράξη η οποία άρχισε να ισχύει από τις 15 Απριλίου 2006 και σύμφωνα με την οποία εισπράττεται, εκ μέρους της υπηρεσίας ταξινομήσεως, ενιαίο τέλος ύψους 75 PLN τόσο για την έκδοση πιστοποιητικού πρώτης ταξινομήσεως (παράγραφος 1, σημείο 1, της εν λόγω πράξεως) όσο και για την έκδοση αντιγράφου του πιστοποιητικού ταξινομήσεως (παράγραφος 1, σημείο 2, της πράξεως).

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

12 Ο P. Kawala αγόρασε στις 9 Μαΐου 2005 στη Γερμανία μεταχειρισμένο όχημα μάρκας Mercedez-Benz, το οποίο και εισήγαγε τον ίδιο μήνα στην Πολωνία.

13 Ο P. Kawala κατέβαλε στον Gmina Miasta Jaworzno στις 18 Αυγούστου 2005 τέλος ύψους 500 PLN προκειμένου να λάβει το πιστοποιητικό πρώτης ταξινομήσεως του ως άνω οχήματος στην Πολωνία.

14 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, ο P. Kawala θα αδυνατούσε να κυκλοφορεί νομίμως στην Πολωνία με το ως άνω όχημα σε περίπτωση μη ταξινομήσεώς του.

15 Ο P. Kawala άσκησε ενώπιον του Sąd Rejonowy w Jaworznie (πρωτοδικείο της πόλεως Jaworzno) αγωγή κατά του Gmina Miasta Jaworzno με αίτημα την επιστροφή ποσού ύψους 425 PLN, ήτοι της διαφοράς μεταξύ του τέλους που είχε καταβάλει για την έκδοση του πιστοποιητικού πρώτης ταξινομήσεως και του ποσού ύψους 75 PLN που θα όφειλε να καταβάλει για την έκδοση αντιγράφου του ανωτέρω πιστοποιητικού.

16 Το Sąd Rejonowy w Jaworznie επισημαίνει ότι, στον βαθμό που η εφαρμογή της παραγράφου 1 της πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003 προσκρούει στο άρθρο 90 ΕΚ, θα έπρεπε, στα πλαίσια της υποβληθείσας ενώπιόν του διαφοράς και σύμφωνα με το άρθρο 10 ΕΚ, καθώς και βάσει της αρχής περί της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου, να μη τύχουν εφαρμογής οι αντικείμενες προς το κοινοτικό δίκαιο διατάξεις της ως άνω πράξεως, ακόμη και για την χρονική περίοδο πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Trybunał Konstytucyjny βάσει της οποίας οι ως άνω διατάξεις έπαυσαν να ισχύουν.

17 Το Sąd Rejonowy w Jaworznie παρατηρεί ότι, αν ο P. Kawala είχε αγοράσει καινουργές όχημα στην Πολωνία, δεν θα ήταν υποχρεωμένος να καταβάλει οποιοδήποτε τέλος στον Gmina Miasta Jaworzno προκειμένου να λάβει το πιστοποιητικό πρώτης ταξινομήσεως, δοθέντος ότι θα του το είχε χορηγήσει ο κατασκευαστής ή ο εισαγωγέας του οχήματος, ο οποίος και θα είχε καταβάλει για το σχετικό πιστοποιητικό καθαρό ποσό ύψους 9,71 PLN (άνευ φόρου προστιθέμενης αξίας).

18 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Sąd Rejonowy w Jaworznie αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Ερωτάται αν το άρθρο 90 ΕΚ δεν επιτρέπει την εφαρμογή της παραγράφου 1 της [πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003], στον βαθμό κατά τον οποίον η ταξινόμηση οχήματος που εισήχθη στην Πολωνία από άλλο κράτος μέλος εξαρτάται από την καταβολή του οφειλόμενου για την έκδοση του πιστοποιητικού ταξινομήσεως τέλους ύψους 500 PLN.»

19 Περαιτέρω, το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει, χωρίς να υποβάλει τύποις δεύτερο ερώτημα, ότι, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος, θα ήταν ενδεχομένως αναγκαία η ερμηνεία του άρθρου 25 ΕΚ προκειμένου να απαντηθεί το ερώτημα αν η ως άνω διάταξη δεν επιτρέπει την εφαρμογή της παραγράφου 1 της πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003, στον βαθμό κατά τον οποίο το επίδικο τέλος συνιστά φόρο ισοδυνάμου με δασμό αποτελέσματος.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

20 Δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η απάντηση σε υποβαλλόμενο προδικαστικώς ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία του, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, με αιτιολογημένη διάταξη.

21 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει την είσπραξη του επίδικου τέλους, το οποίο πλήττει στην πράξη την πρώτη ταξινόμηση μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος το οποίο εισάγεται από άλλο κράτος μέλος και όχι την αγορά στην Πολωνία μεταχειρισμένου οχήματος στον βαθμό που το τελευταίο είναι ήδη ταξινομημένο.

22 Επειδή, αφενός, η Πολωνική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η υποχρέωση λήψεως πιστοποιητικού ταξινομήσεως για μεταχειρισμένο όχημα εισαγόμενο από άλλο κράτος μέλος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 90 ΕΚ, αλλά στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, ως μέτρο ισοδύναμο με ποσοτικό περιορισμό επί των συναλλαγών, το οποίο, πάντως, είναι, για λόγους δημόσιας τάξεως, αναγκαίο, ανάλογο και δικαιολογημένο, ενώ, αφετέρου, το αιτούν

δικαστήριο αναφέρεται στο ενδεχόμενο το επίδικο τέλος να εμπίπτει στα άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, ήτοι στην απαγόρευση των δασμών και των φόρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, επιβάλλεται να προσδιοριστεί, κατά πρώτον λόγο, η διάταξη της Συνθήκης ΕΚ υπό το φως της οποίας πρέπει να εκτιμηθεί το επίδικο τέλος.

23 Κατά πάγια νομολογία, το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 28 ΕΚ δεν περιλαμβάνει τα εμπόδια στα οποία αναφέρονται άλλες ειδικές διατάξεις, τα δε εμπόδια φορολογικής φύσεως ή ισοδυνάμου προς δασμούς αποτελέσματος, στα οποία αναφέρονται τα άρθρα 23 ΕΚ, 25 ΕΚ και 90 ΕΚ, δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 28 ΕΚ. Εξάλλου, όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 25 ΕΚ καθώς και εκείνο του άρθρου 90 ΕΚ, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, οι διατάξεις περί επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος καθώς και οι διατάξεις περί συνεπαγόμενων δυσμενή διάκριση εσωτερικών φόρων δεν εφαρμόζονται σωρευτικώς, οπότε ο ίδιος φόρος δεν είναι δυνατόν, στο πλαίσιο του συστήματος της Συνθήκης, να εμπίπτει ταυτόχρονα και στις δύο αυτές κατηγορίες (βλ., ιδίως, απόφαση της 17ης Ιουνίου 2003, C-383/01, De Danske Bilimportører, Συλλογή 2003, σ. I-6065, σκέψεις 32 και 33 καθώς και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

24 Ως προς το αν τέλος, όπως το επίδικο, εμπίπτει στην έννοια των «επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος» κατά την έννοια των άρθρων 23 ΕΚ και 25 ΕΚ, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, κάθε χρηματική επιβάρυνση, επιβαλλόμενη μονομερώς, ανεξαρτήτως της ονομασίας της και της τεχνικής της, και πλήττουσα τα εμπορεύματα ως εκ του ότι διέρχονται τα σύνορα, αποτελεί, οσάκις δεν είναι όντως τελωνειακός δασμός, επιβάρυνση ισοδυνάμου αποτελέσματος (απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2007, C-313/05, Brzeziński, Συλλογή 2007, σ. I-513, σκέψη 22 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

25 Τέλος, όπως το επίδικο, δεν εισπράττεται λόγω της διελεύσεως των συνόρων του κράτους μέλους που το καθιέρωσε. Πράγματι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που παρέσχον τόσο το αιτούν δικαστήριο όσο και η Πολωνική Κυβέρνηση, το επίδικο τέλος επιβαλλόταν στα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα οχήματα μόνο κατά την πρώτη

ταξινόμησή τους στην Πολωνία, αποκλειομένων των οχημάτων τα οποία δεν επρόκειτο να ταξινομηθούν, ανεξαρτήτως λόγου. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της Πολωνικής Κυβερνήσεως, το οικείο τέλος μπορούσε να επιβληθεί και στην πρώτη ταξινόμηση ορισμένων περιορισμένων κατηγοριών οχημάτων που ευρίσκονταν ήδη στην Πολωνία αλλά δεν είχαν ακόμα ταξινομηθεί.

26 Ως εκ τούτου, καθ' ό μέτρο τέλος επί της πρώτης ταξινομήσεως των αυτοκινήτων οχημάτων, όπως το επίδικο, εμφανίζει προδήλως φορολογικό χαρακτήρα και εισπράττεται όχι λόγω της διελεύσεως των συνόρων του κράτους μέλους που το καθιέρωσε, αλλ' επ' ευκαιρία της πρώτης ταξινομήσεως αυτοκινήτου οχήματος στο έδαφος το οικείου κράτους, πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο γενικό καθεστώς των εσωτερικών φόρων επί των εμπορευμάτων και, κατά συνέπεια, να εξεταστεί υπό το πρίσμα του άρθρου 90 ΕΚ.

27 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 90 ΕΚ συμπληρώνει, στα πλαίσια του συστήματος της Συνθήκης, τις διατάξεις περί καταργήσεως των δασμών και των επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος. Η διάταξη αυτή σκοπό έχει να εξασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών υπό φυσιολογικές συνθήκες ανταγωνισμού μέσω της καταργήσεως κάθε μορφής προστασίας δυνάμενης να απορρεύσει από την επιβολή εσωτερικών φόρων που δημιουργούν διακρίσεις εις βάρος των προερχόμενων από άλλα κράτη μέλη προϊόντων (προπαρατεθείσα απόφαση Brzeziński, σκέψη 27 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

28 Στον τομέα της φορολογίας των εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, το άρθρο 90 ΕΚ σκοπεί στη διασφάλιση απόλυτης ουδετερότητας των εσωτερικών φόρων σε συνάρτηση με τον ανταγωνισμό μεταξύ των προϊόντων που ευρίσκονται ήδη στην εγχώρια αγορά και των εισαγόμενων προϊόντων (απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, C-74/06, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2007, σ. I-7585, σκέψη 24 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

29 Περαιτέρω, ένα σύστημα φορολογήσεως μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατό προς το άρθρο 90 ΕΚ μόνον εφόσον είναι βέβαιο ότι διαρρυθμίζεται κατά τρόπο αποκλείοντα σε κάθε περίπτωση τη βαρύτερη φορολόγηση των εισαγόμενων προϊόντων σε σχέση με τα εγχώρια και, συνακόλουθα, ότι δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση αποτελέσματα εισάγοντα δυσμενή διάκριση (προπαρατεθείσα απόφαση Brzeziński, σκέψη 40 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

30 Εν προκειμένω, επομένως, το ζήτημα που τίθεται είναι αν το επίδικο τέλος εφαρμόζεται στην πράξη με τον ίδιο τρόπο τόσο στα εισαγόμενα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα οχήματα όσο και στα αγοραζόμενα στην Πολωνία, εφόσον οι δύο αυτές κατηγορίες οχημάτων συνιστούν ομοειδή προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

31 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, πρώτο εδάφιο, της πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003, η πρώτη ταξινόμηση εισαγόμενου από άλλο κράτος μέλος μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος επιβαρύνεται με το επίδικο τέλος ύψους 500 PLN.

32 Αντιθέτως, κατά το αιτούν δικαστήριο και την Πολωνική Κυβέρνηση, η αγορά στην Πολωνία ομοειδούς οχήματος δεν συνεπάγεται συνήθως την καταβολή τέλους στο μέτρο που το συγκεκριμένο όχημα έχει ήδη ταξινομηθεί εκεί.

33 Πράγματι, κατά το αιτούν δικαστήριο και την Πολωνική Κυβέρνηση, απόκειται, σε περίπτωση αγοράς καινουργούς αυτοκινήτου οχήματος στην Πολωνία, στον κατασκευαστή ή στον εισαγωγέα του οχήματος να προσκομίσει το πιστοποιητικό πρώτης ταξινομήσεως επί εντύπου που λαμβάνει έναντι καθαρού ποσού 9,71 PLN. Η τιμή αυτή καθώς και άλλα έξοδα στα οποία υποβάλλεται ο εν λόγω επιχειρηματίας και συνδέονται με την έκδοση του συγκεκριμένου πιστοποιητικού ενσωματώνονται στην τελική τιμή του οχήματος.

34 Η Πολωνική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υπογραμμίζουν συναφώς ότι το πιστοποιητικό ταξινομήσεως μεταβιβάζεται, αφ' ής στιγμής εκδόθηκε για ένα καινουργές αυτοκίνητο όχημα, σε όλους τους διαδοχικούς ιδιοκτήτες του οχήματος.

35 Εξ αυτού έπεται ότι η αγορά ενός μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος το οποίο εισάγεται από άλλο κράτος μέλος και ταξινομείται για πρώτη φορά στην Πολωνία επιβαρύνεται με το επίδικο τέλος ύψους 500 PLN, ενώ η αγορά στην Πολωνία ομοειδούς οχήματος δεν επιβαρύνεται συνήθως με κανένα τέλος ταξινομήσεως.

36 Κατόπιν αυτού, διαπιστώνεται ότι το επίδικο τέλος απαγορεύεται δυνάμει του άρθρου 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

37 Υπό το φως των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τέλος, όπως το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1, σημείο 1, της πράξεως της 28ης Ιουλίου 2003, το οποίο πλήττει στην πράξη την πρώτη ταξινόμηση μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος, εισαγόμενου από άλλο κράτος μέλος, αλλ' όχι την αγορά στην Πολωνία μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος, εφόσον αυτό έχει ήδη ταξινομηθεί εκεί, προσκρούει στο άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

38 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πέραν των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 90, πρώτο εδάφιο, ΕΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προσκρούει σ' αυτό τέλος, όπως το προβλεπόμενο στην παράγραφο 1, σημείο 1, της πράξεως του Πολωνού Υπουργού Υποδομών, της 28ης Ιουλίου 2003, περί του ύψους του καταβλητέου για τη λήψη του πιστοποιητικού ταξινομήσεως οχήματος τέλους, το οποίο πλήττει στην πράξη την πρώτη ταξινόμηση μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος, εισαγόμενου από άλλο κράτος μέλος, αλλ' όχι την αγορά στην Πολωνία μεταχειρισμένου αυτοκινήτου οχήματος, εφόσον αυτό έχει ήδη ταξινομηθεί εκεί.

(υπογραφές)